

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6501/06
31.01.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović – Andrić, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, radi poništaja akta Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije br. 462-23027/2006-02 od 17.7.2006. godine, u predmetu prijavljivanja i evidentiranja oduzete imovine, u nejavnoj sednici veća održanoj 31.1.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA akt – obaveštenje Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije br. 462-23027/2006-02 od 17.7.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom tužilac je, preko punomoćnika, obavešten da je odredbom člana 6. Zakona o prijavljivanju i evidentiranju oduzete imovine propisano da se prijava oduzete imovine iz člana 3. navedenog Zakona može podneti najkasnije do 30.6.2006. godine, te, s obzirom da je prijava dostavljena pošti 4.7.2006. godine, da se ima smatrati da nije podneta na zakonom propisani način, da je neblagovremena, odnosno da nije podneta u zakonom propisanom roku i da, stoga nema mesta postupanju Direkcije po prijavi u pogledu izdavanja potvrde o evidentiranju predmetne imovine, a u skladu sa odredbom člana 5. stav 2. navedenog Zakona.

Podnetom tužbom tužilac je, preko punomoćnika, osporio akt tuženog zbog toga što u donošenju akta nije postupljeno po pravilima postupka, a naročito zbog toga što činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno i što nije pravilno primenjeno materijalno pravo. Naveo je da nije sporno da je prijava podneta nakon 30.6.2006. godine ali da za to postoje objektivni razlozi zbog kojih je tužilac 24.8.2006. godine, tražio da se isti uvažavaju i akt preinači, što je ponovljeno i 16.11.2006. godine. Predložio je da sud osporenu odluku preinači tako što će prijavu o evidentiranju oduzete imovine prihvatiti i naložiti izdavanje potvrde o evidentiranju prijavljene imovine ili da se naloži Direkciji da postupi po prijavi.

Postupajući po podnetoj tužbi na osnovu ovlašćenja iz člana 29. Zakona o upravnim sporovima, sud je našao da osporeni upravni akt sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocenu zakonitosti akta zbog čega je i doneta odluka kao u dispozitivu presude i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

Zakonom o prijavljivanju i evidentiranju oduzete imovine ("Službeni glasnik RS" br. 45/05) uređen je postupak prijavljivanja i evidentiranja imovine koja je na teritoriji Republike Srbije oduzeta bez naknade tržišne vrednosti ili pravične naknade, primenom propisa navedenih u članu 1. ovog Zakona. Odredbama člana 3. Zakona, propisano je, između ostalog, da se prijava podnosi Republičkoj direkciji za imovinu Republike Srbije s tim što je članom 6. Zakona propisano da se prijava može podneti najkasnije do 30.6.2006. godine. Podnošenje prijave oduzete imovine u smislu ovog Zakona, ne predstavlja zahtev za ostvarivanje prava na povraćaj oduzete imovine ili obeštećenje za tu imovinu, već uslov da se takav zahtev podnese u skladu sa posebnim zakonom, kako je to propisano odredbom člana 8. Odredbom člana 9. Zakona propisano je da će se pravni osnov i prava u pogledu vraćanja imovine ili obeštećenja po osnovu oduzete imovine prijavljene po odredbama ovog Zakona, kao i postupak po zahtevu za ostvarivanje prava na povraćaj oduzete imovine ili obeštećenje za tu imovinu urediti posebnim zakonom, stim što je odredbom stava 2. navedenog člana propisano da se zahtev za ostvarivanje prava po posebnom zakonu iz stava 1. ovog člana može podneti samo ako je prijava oduzete imovine podneta u roku iz člana 6. ovog Zakona.

Direkcija za imovinu Republike Srbije je posebna organizacija kako to proizlazi iz odredbe člana 21. i 27. Zakona o ministarstvima ("Službeni glasnik Republike Srbije" br. 19/04...79/05).

Obzirom na navedene zakonske odredbe akt Direkcije za imovinu Republike Srbije po prijavi iz člana 3. Zakona o prijavljivanju i evidentiranju oduzete imovine, ima karakter upravnog akta u smislu člana 6. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, jer se njime u vršenju javnih ovlašćenja, rešava o određenom pravu fizičkog lica-pravu na prijavljivanje i evidentiranje oduzete imovine, kao uslovu za podnošenje zahteva za vraćanje imovine ili obeštećenje po osnovu oduzete imovine, u skladu sa posebnim zakonom.

Karakter upravnog akta ovaj akt ima i kada je donet u formi obaveštenja, kao što je slučaj u ovom predmetu.

Odredbom člana 59. stav 3. Zakona o državnoj upravi ("Službeni glasnik Republike Srbije" br. 79/05) propisano je da se na prvostepeno rešenje ministarstva i posebne organizacije žalba može izjaviti samo kada je to zakonom izričito određeno a da o žalbi rešava Vlada.

Kako odredbama Zakona o prijavljivanju i evidentiranju oduzete imovine, nije izričito određeno da je protiv rešenja posebne organizacije, dozvoljena žalba, to se protiv navedenog upravnog akta Direkcije za imovinu Republike Srbije, može pokrenuti upravni spor u smislu člana 7. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Prema odredbi člana 196. stav 1. Zakona o oštem upavnom postupku svako rešenje se mora kao takvo označiti. Izuzetno, posebnim propisima može se predvideti da se rešenju može dati i drugi naziv. Prema stavu 3. istog člana, pismeno rešenje sadrži, između ostalog, uvod, dispozitiv i potpis službenog lica, a prema članu 201. stav 1. istog Zakona, rešenje potpisuje službeno lice koje ga donosi. Prema odredbi člana 197. stav 1. uvod rešenja, između ostalog, sadrži i propis o nadležnosti organa koji donosi rešenje.

U konkretnom slučaju osporeni akt potpisao je pomoćnik direktora Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije, a u aktu, koji i ne sadrži uvod, nije naznačen propis na osnovu kojeg je službeno lice isti donelo i potpisalo, odnosno broj i datum ovlašćenja kojim je to lice ovlašćeno za njegovo potpisivanje. Navedeni nedostaci u pogledu povrede pravila postupka, iz navedenih odredaba Zakona o opštem upravnom postupku su nedostaci koji sprečavaju ocenu zakonitosti akta i kao takvi su razlog za poništaj akta i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

U ponovnom postupku tuženi organ će otkloniti nedostatke u donošenju osporenog akta. Primedbe suda iznete u presudi obavezne su za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi pomenute odredbe člana 29. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 31.1.2007. godine, U. 6501/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MN